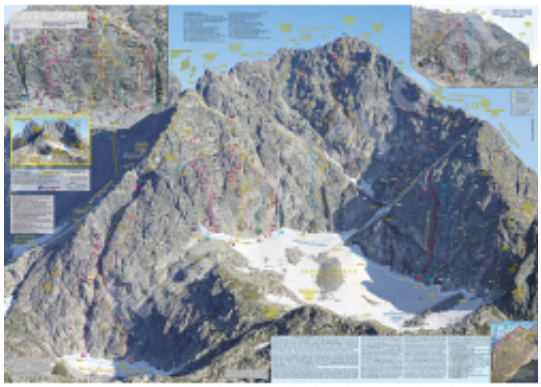
Dane aktualne na dzień: 28-03-2024 14:02

Link do produktu: https://ksiegarnia.wspinanie.pl/master-topo-cubryna-nw-i-zelazko-p-921.html

Master Topo - Cubryna NW i Żelazko

Cena	**23,99 zł**
Cena poprzednia	~~**26,00 zł**~~
Dostępność	**Dostępny**
Czas wysyłki	**24 godziny**
Kod producenta	**9788364147258**
Kod EAN	**9788364147258**
PKWiU	**58.11.1**
Producent	**Master Topo**
Seria	**Ściany Tatr**
Autor	**Grzegorz Głazek**
Rok wydania	**2021, wyd. 1**
Format	**68 x 48 cm (1 arkusz)**
ISBN	**978-83-64147-25-8**

Opis produktu

Północno-zachodnia (ściślej NNW) ściana Cubryny znajduje się wysoko nad najwyższym kotłem Dolinki za Mnichem, zwanym Zadnią Galerią Cubryńską. Topo stanowi pierwszy w ogóle wydany drukiem dokładny obraz przewodnikowy tej ściany, pokazujący na dużym szczegółowym ujęciu całość górnych północnych urwisk tego szczytu z naniesionymi liniami dróg.

Ściana ma ok. 350 m szerokości i do 220 m wysokości i dzieli się na trzy połacie, o orientacji zmieniającej się od NW w lewej części po NE w prawej. Najlepsza skała jest w lewej, płytowej połaci ściany u dołu i zdaniem niektórych instruktorów drogi tam wiodące mogą być alternatywą dla kursowych wspinaczek na Mnichu, w sezonie na ogół zatłoczonym. Drogi tą połacią uczą większej samodzielności i obycia w zakładaniu asekuracji, wspinaczki tam mają trudności od III do VII-.

Środkowa i prawa połać oferują drogi nieco dłuższe i nawet z odcinkami hakowymi (przewieszona 30-metrowa bariera w prawej dolnej części środkowej połaci), są też bardzo wymagające zimą. Podobnie ceniona zimą jest też czwarta połać na topo nr 25, wysoka około 190 m pn. ściana Żelazka, położona na lewo i poniżej ściany pn.-zach.

Na topo składa się bardzo szczegółowe zdjęcie ściany od strony pn.-zach., zajmujące szerokość blisko 70 cm (cały arkusz B2) oraz fotografie fragmentów lewej i prawej połaci ściany w innym oświetleniu, uzupełnione o widok od pd.-zach. z drogami zejścia. Na zdjęcia precyzyjnie naniesiono 25 samodzielnych linii i kilka kombinacji na ścianie pn.-zach. wraz z wycenami i stanowiskami oraz 5 dróg na ścianie Żelazka. Pokazano stałe stanowiska zjazdowe (w ścianie z haków, na grani i w Kominie Roja z ringów). Naniesiono nazwy i określenia kilkudziesięciu formacji w ścianie oraz kilkunastu nowonazwanych obiektów w graniach. Dla blisko setki punktów w urwiskach i na ich obrzeżach po raz pierwszy opublikowano ich wysokości (oszacowane z danych Lidar, na ogół z dokładnością rzędu 1 metra).

W toku opracowania udało się rozwikłać lub poprawić m. in. następujące kwestie

- na Lewym Zachodzie (potocznie Abgarowicza, poprawniej Bizańskiego) idziemy cały czas jego dolnym rozwidleniem.
- na ścianie jest tylko jedna droga Stanisławskiego (opisana jako wariant WHP 855C, warto doczytać erratę tomu VI przewodnika WHP o drodze WHP 856).
- w miejscu drogi WHP 856 jest droga Grońskiego (a jej lakoniczny opis to właśnie jego uwagi).
- bliskim drogi 856 terenem biegnie droga R. Schramma z 1953 (mylnie wzmiankowana jako biegnącą żebrem Żelazka na lewo od Komina Roja, ale jej autorski opis pokazuje, że chodzi o linię na prawo od tegoż komina, wspólną z tzw. Drogą Olsztyńską z 1991, która stała się tylko wariantem).

- droga Hobrzańskiego i Matki jest sporym, dwuczęściowym wariantem/niezależną linią od prawego Długosza (wbrew opinii w jednym z przewodników).
- Na Żelazku drogi Kominem i drogi Jana Łąckiego-„Aligatora” stykają się w połowie – jednocześnie około 10-metrowy trudny odcinek tego komina nadal nie ma wg tych opisów przejścia.

Warto też podkreślić, że znajomość zejść z Cubryny ma znaczenie dla schodzących z Hińczowej Przełęczy i Mięguszowieckiego Szczytu - zwłaszcza zimą lub w warunkach ograniczonej widoczności. Topo nr 25 może być więc dopełnieniem topo 8, 8’ (pokazującego masyw Mięgusza i Cubryny wprost od Morskiego Oka), dodatkowo na topo 8 i 25 zachowano oznaczenia zejść wiodących blisko wierzchołka Cubryny (h, j, k, m, n).
Topo 25 ma dodatkowe zdjęcie zejść od SW, od strony Doliny Piarżystej. Jako ważne uzupełnienie zasygnalizowamo tam szczegóły zejścia wzdłuż pn.-zach. grani (która ma stromy odcinek w połowie, niezależny od pionowego uskoku u dołu grani).

Wypada dodać, że pn.-zach. urwiska Cubryny jako całość, ze swoimi zachodami, przewinięciami i innymi „patentami”, przygotowują do pokonywania ścian o wiele poważniejszych i większych.

Aktualność danych sięga roku 2020.

Grzegorz Głazek: Cubryna od NW (i Żelazko), seria „Ściany Tatr”, topo nr 25. Wydawca „Master Topo”, Warszawa 2021, współproducent wydania Antykwariat Górski „Filar”. Format 680 x 480 mm (B2). ISBN 978-83-64147-25-8. Dostępna jest wersja składana mapowo w mocnej kieszonce foliowej.

Produkt posiada dodatkowe opcje:

wersja topo: składana (foliowa kieszonka) , rolowana (plakat w tubie) (+ 9,99 zł)